

**МИНИСТЕРСТВО
НА ОКОЛНАТА СРЕДА
И ВОДИТЕ**

**НАРЕДБА № 3
от 22 май 2013 г.**

за изискванията към инсталации, произвеждащи титанов диоксид

**Г л а в а п ъ р в а
ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ**

Чл. 1. С наредбата се определят изискванията за изграждането и експлоатацията на инсталации, произвеждащи титанов диоксид, с оглед предотвратяване, намаляване и ограничаване в максимално възможна степен на замърсяването на околната среда, включително на изпусканията в резултат на производството емисии на опасни вещества и произтичащия от тях риск за човешкото здраве и замърсяване на околната среда.

Чл. 2. (1) Изискванията на наредбата се прилагат към инсталациите, произвеждащи титанов диоксид, както и към инсталациите, извършващи дейности по третиране на отпадъци от това производство.

(2) Изискванията на наредбата не се прилагат за научноизследователски и развойни дейности или за изпитване на нови продукти и процеси.

**Г л а в а в т о р а
УСЛОВИЯ ЗА ЕКСПЛОАТАЦИЯ**

Чл. 3. Инсталациите за производство на титанов диоксид в промишлен мащаб чрез химична обработка трябва да притежават комплексно разрешително, издадено по реда на глава седма, раздел II от Закона за опазване на околната среда (ЗООС).

Чл. 4. (1) Инсталациите за производство на титанов диоксид се оборудват със средства за измерване, като се използват измервателни

методи, осигуряващи мониторинг на установените с наредбата задължителни емисионни норми във въздуха и водните обекти.

(2) Мониторингът се извършва в съответствие с български стандарти (БДС), въвеждащи европейски стандарти на Европейския комитет по стандартизация (CEN). При отсъствие на европейски стандарти за вземане на проби, анализ и измервания на съответните вещества се прилагат български стандарти, въвеждащи международните стандарти на Международната организация по стандартизация (ISO) или други български стандарти.

Чл. 5. (1) Операторите на инсталации за производство на титанов диоксид предприемат мерки, осигуряващи предотвратяване образуването на отпадъци, повторната употреба и оползотворяването, в т.ч. рециклирането на отпадъците, образувани в резултат на това производство.

(2) В случаите, когато технически и икономически е невъзможно да се изпълни разпоредбата на ал. 1, отпадъците, образувани при производство на титанов диоксид, се обезвреждат по начин, който не застрашава човешкото здраве и околната среда.

(3) Разпоредбите на ал. 1 и 2 се прилагат и за отпадъците, образувани при третирането на отпадъци от производството на титанов диоксид.

Г л а в а т р е т а ДОПУСТИМИ ЕМИСИИ

Раздел I Допустими емисии във води

Чл. 6. (1) Изпускането на отпадъчни води и отпадъци от производството на титанов диоксид, различни от посочените в чл. 11, се допуска при спазване на следните норми за допустими емисии (НДЕ) във вода:

1. за инсталации, използващи сулфатната технология – средногодишно количество на сулфатите не по-голямо от 550 kg/t произведен титанов диоксид;

2. за инсталации, използващи хлоридната технология – средногодишно количество на хлоридите не по-голямо от:

а) 130 kg/t произведен титанов диоксид при използване на неутрален рутил;

б) 228 kg/t произведен титанов диоксид при използване на синтетичен рутил;

в) 330 kg/t произведен титанов диоксид при използване на шлага;

г) 450 kg/t произведен титанов диоксид при използване на шлага за инсталации, които изпускат отпадъци в солени води (речни устия, крайбрежни води, открито море).

(2) Допустимите емисии по ал. 1 не може да възпрепятстват и/или да нарушават постигането на целите за добро състояние/добър екологичен потенциал по отношение на

водното тяло – приемник за всяка отделна категория повърхностни води, характеризирани съгласно наредбата по чл. 135, ал.1, т.9 от Закона за водите.

Чл. 7. За инсталациите по чл. 6, ал. 1, т. 2, използващи повече от един тип суровина, НДЕ се прилагат пропорционално на количествата на използваните суровини.

Раздел II Допустими емисии във въздуха

Чл. 8. Забранява се изпускане на киселинни капчици във въздуха от инсталациите за производство на титанов диоксид.

Чл. 9. (1) Изпусканите от производството на титанов диоксид емисии във въздуха следва да отговарят на следните НДЕ във въздуха:

1. за прах:

а) 50 mg/Nm³ – средночасова НДЕ от основни източници;

б) 150 mg/Nm³ – средночасова НДЕ от всички други източници;

2. за газообразен серен диоксид (SO₂) и серен триоксид (SO₃) в резултат на разлагане/разтваряне и калциниране, включително за киселинни капчици, изчислени като серен диоксид (SO₂) еквивалент:

а) 6 kg/t произведен титанов диоксид средногодишна НДЕ;

б) 500 mg/Nm³ средночасова НДЕ за инсталациите за концентриране на отпадъчни киселини;

3. за хлор при инсталации, използващи хлоридната технология:

а) 5 mg/Nm³ средноденоношна НДЕ;

б) 40 mg/Nm³ във всеки един момент.

(2) Нормите за допустими емисии, които са изразени като концентрация на маса на кубичен метър (kg/Nm³), се изчисляват при температура 273,15 K и налягане 101,3 kPa.

(3) Мониторингът на емисиите във въздуха включва най-малко собствени непрекъснати измервания на:

1. газообразния серен диоксид (SO₂) и серен триоксид (SO₃), изпуснат в резултат на разлагане/разтваряне и калциниране от инсталации за концентрация на отпадъчни киселини в инсталации, използващи сулфатната технология;

2. хлора от основните източници в инсталации, използващи хлоридната технология;

3. праха от основните източници.

Г л а в а ч е т в ъ р т а УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ

Чл. 10. Дейностите по събиране и транспортиране и по третиране на отпадъци от производството на титанов диоксид се извършват от лица, притежаващи документ по чл. 35 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО).

Чл. 11. (1) Забранява се изпускане и въвеждане в подземни и повърхностни води, включително в околната среда на Черно море, на следните видове отпадъци:

1. твърди отпадъци;
2. изходящи течности, получени от фазата на филтруване след хидролиза на разтвор на титанов сулфат от инсталации, прилагащи сулфатната технология, включително:

а) киселинни отпадъци, свързани с такива течности, в които общото съдържание на свободна сярна киселина и различни тежки метали надвишава 0,5 %;

б) изходни течности, в които съдържанието на свободна сярна киселина е по-малко или равно на 0,5 %;

3. отпадъци от инсталации, прилагащи хлоридната технология, в които:

а) съдържанието на свободна солна киселина и различни тежки метали надвишава 0,5 %;

б) съдържанието на свободна солна киселина е по-малко или равно на 0,5 %;

4. соли от филтруването, утайки и течни отпадъци, получени от концентрирането или неутрализацията на отпадъците, посочени в т. 2 и 3 и съдържащи различни тежки метали.

(2) Разпоредбата на ал. 1, т. 4 не се прилага за отпадъци, получени при процесите на неутрализация и филтруване или декантиране, които съдържат само следи от тежки метали и за които стойността на водородния показател (pH) преди всяко разтваряне е по-голяма от 5,5 (pH>5,5).

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на наредбата:

1. „Вещество“ е всеки химичен елемент или съединение по смисъла на § 1, т. 32 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

2. „Емисия“ е емисия по смисъла на § 1, т. 36 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

3. „Замърсяване“ е всяко пряко или косвено постъпване във въздуха, водите или земята на вещества, вибрации, топлинни лъчения или шумове в резултат от човешка дейност, които могат да окажат вредно въздействие върху човешкото здраве или качеството на околната среда, да предизвикат увреждане на материалните блага, да ограничат или предотвратят възможностите за използване на полезните качества на околната среда и останалите нейни законосъобразни ползвания.

4. „Инсталация“ е инсталация по смисъла на § 1, т. 34 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

5. „Норма за допустими емисии“ е норма за допустими емисии по смисъла на § 1, т. 37 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

6. „Опасно вещество“ е опасно вещество по смисъла на § 1, т. 54 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

7. „Опасни отпадъци“ са опасни отпадъци по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на ЗУО.

8. „Оператор“ е оператор по смисъла на § 1, т. 43 на допълнителните разпоредби на ЗООС.

9. „Отпадък“ е отпадък по смисъла на § 1, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗУО.

10. „Комплексно разрешително“ е индивидуален административен акт по смисъла на § 1, т. 39 от допълнителните разпоредби на ЗООС.

§ 2. Наредбата въвежда разпоредбите на глава VI и Приложение VIII на Директива 2010/75/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. относно емисиите от промишлеността (комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването) (ОВ, L 334/17 от 17 декември 2010 г.).

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Наредбата се издава на основание чл. 43, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците.

§ 4. Контролът по изпълнението на наредбата се възлага на министъра на околната среда и водите.

§ 5. Наредбата влиза в сила от датата на обнародването ѝ в „Държавен вестник“.

Министър:
Юлиян Попов

4381

МИНИСТЕРСТВО НА ОТБРАНАТА

НАРЕДБА № Н-7 от 17 май 2013 г.

за условията и реда за изплащане на пътни пари на военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия при отиване и връщане от платен годишен отпуск

Раздел I

Общи положения

Чл. 1. Тази наредба регламентира условията, реда за изплащане и определяне на конкретния размер на пътните пари при отиване и връщане от платен годишен отпуск на територията на страната на военнослужещите и цивилните служители от Министерството на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия.